

نمایش تصویر ناشیانه لباس بلوچ در یک سریال تلویزیونی

به گزارش روابط عمومی و امور بین الملل منطقه آزاد چابهار به نقل از ایسنا، در یادداشت حسام الدین یوسفی آمده است: عدد گالری‌ها و نمایشگاه‌های لباسی که با سوزندوزی زنان بلوچ در ایران و جهان برپا می‌شود، کم نیست و کمتر لباسی را می‌توان در جهان یافت که یارای رقابت با فخر و اصالت و زیبایی لباس سوزندوزی بلوچی را داشته باشد. اما جالب است بدانید هنر سوزندوزی که امروز طراحان جهان را به حیرت وا داشته، در واقع وصله لباس زنان بلوچ بوده که در طول تاریخ تغییر شکل و هویت داده است.

سوزندوزی لباس زن بلوچ قصه‌های بسیاری در دل خود دارد؛ اگر به لباس سوزندوزی زن بلوچ خیره شوید، ساعت و روزها حرف برای گفتن دارد. این تنها یک لباس زیبا نیست که روایتگر قصه زندگی فردی که لباس را سوزن زده است. تمام فراز و فرودهای زندگی زن را می‌توان در آن لباس دید. خوشحالی‌ها، سرخوشی‌ها، دلگیر بودن‌ها، غم و ناراحتی‌ها، خنده و اشک‌ها همه و همه در لباس زن بلوچ نمود پیدا می‌کند. عشق به فرزند، عشق به خانواده و حسرت‌ها و آرزوهای یک دختر بلوچ در تک تک خطوط سوزندوزی‌ها نمایان است.

نقوش در سوزندوزی‌ها الهام گرفته از طبیعت پیرامون و واقعیت‌های برگرفته از محیط اطراف است و اغلب نقش‌مایه‌ها انعکاسی از

تخیلات، آرزوها، تصاویر زاینده ذهن و اسطوره‌ها، زندگی و آداب رسوم و عقاید قومی هستند و هر کدام سمبل و نمادی از تصورات و تخیلات سوزندوزان است. نقوش سوزندوزی بلوچ از ترکیب خطوط در قالب فرم‌های هندسی به وجود می‌آید. تنوع گسترده نقوش بلوچ از ذهن خلاق هنرمندی سرچشمه می‌گیرد که با انتخاب قالب هندسی نقوش، همواره بیانی انتزاعی را بر واقع‌گرایی صرف ترجیح داده است. استفاده از زوایای تند در این نقش مایه‌ها می‌تواند از طبیعت خشک و کوه‌های سخت و خشن بلوچستان نشأت گرفته باشد.

این قصه‌ها و افسانه‌ها، هویت لباس زن بلوچ و سوزندوزی‌هاست؛ هویتی که به لباس روح داده و احساسش را با صاحب لباس منتقل می‌کند.

اینکه به صرف گفتن یک کلمه «سوزندوزی» به این هنر بسنده کنیم، در حق آن اجحاف کرده‌ایم. این هنری است که روایتگر فرهنگ یک قوم و روند زندگی آن‌هاست.

سوزندوزی به عنوان یکی از برجسته‌ترین صنایع دستی ایران نه فقط یک محصول و کالا که بیانگر یک فرهنگ و شیوه زندگی است. سوزندوزی در کنار زیبایی‌ها و جذابیت بصری بی‌مانندش، روایتگر زندگی زنان بلوچ است و چه بسیار گردشگرانی که تنها برای دیدن سوزندوزی بلوچ به ایران آمده‌اند.

مطالب پیش گفت تنها گوشه ای از زیبایی ها و فرهنگ نهفته در این لباس زیبا و ارزشمند است. مردم این استان (سیستان و بلوچستان) هنوز چوب نمادسازی های کدایی انجام شده در دهه ۶۰ و ۷۰ را در سینما و تلویزیون را می خورند؛ آن را دوباره تکرار نکنیم!

امیدوارم فیلم سازان و کسانی که در عرصه فعالیت می کنند پیش از پرداخت سطحی و صرفا برای فروش بیشتر بدون مطالعه و نگاه به فرهنگ ها با استفاده از ظرفیت مشاوره با آگاهان این حوزه و همچنین سفر به استان و دیدن از نزدیک هم اثر خود را ارزشمندتر کنند و هم به مردمان و فرهنگ های مختلف کشورمان احترام بگذارند.

و در آخر واقعا ارتباط نشان دادن قاجاقچی در مرز ترکیه را با لباس استانی که لااقل ۲۰۰۰ کیلومتر از آن فاصله دارد نفهمیدیم در سریال ساخت ایران! جغرافیای کشورمان را بهتر بشناسیم !!

